

VENDIM
Nr. 53, datë 20.7.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 17.03.2015, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 12 Akti, që i përket:

KËRKUES: Altin Gusho

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit, Drejtoria e Policisë së Qarkut Korçë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 00-2012-2695 (532), datë 22.11.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 18, 42, 44, 131, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, neni 1 i Protokollit nr. 12 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe nenet 2, 28, 29, 30 dhe 81, pika 3, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjektit të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit, i cili kërkoji rrëzimin e kërkesës, dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuarisi Altin Gusho prej datës 01.06.1997 ka kryer detyrën e specialistit të Policisë Kriminale pranë Komisarariatit të Policisë Korçë. Drejtori i Përgjithshëm i Policisë së Shtetit, me urdhrin nr. 1464, datë 23.06.2006, e ka përjashtuar kërkuarisen nga radhët e policisë me motivacionin: “Për shkelje të betimit, për veprime që cenojnë në mënyrë të pariparueshme ligjin dhe detyrën, si dhe për abuzime të rënda me atributet e policisë dhe me mirëbesimin e publikut”.

2. Kërkuarisi, me cilësinë e paditësit, ka paditur Drejtorinë e Përgjithshme të Policisë së Shtetit, duke paraqitur pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë padi me objekt: “Anulimin e urdhrit nr. 1464, datë 23.06.2006 të drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit për zgjidhjen e kontratës së punës në kundërshtim me ligjin për shërbimin civil. Detyrimin e palës së paditur për shpërblimin e dëmit si pasojë e zgjidhjes së kontratës së punës në mënyrë të paligjshme”.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 2889, datë 20.04.2007, ka vendosur: “Pranimin e padisë. Anulimin e urdhrit nr. 1464, datë 23.06.2006 të drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit. Detyrimin e palës së paditur t’i paguajë palës paditëse dëmshpërblimin si pasojë e zgjidhjes së kontratës së punës në masën e pagës së një viti”.

4. Mbi ankimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit, Gjykata e Apelit Tiranë, me

vendimin nr. 972, datë 20.05.2008, ka vendosur: “Lënien në fuqi të vendimit nr. 2889, datë 20.04.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë”.

5. Mbi rekursin e Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-2695 (532), datë 22.11.2012, ka vendosur: “Ndryshimin e vendimit nr. 972, datë 20.05.2008 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe të vendimit nr. 2889, datë 20.04.2007 të Gjykatës e Rrethit Gjyqësor Tiranë, si dhe rrëzimin e kërkesëpadisë si të pabazuar në ligj.

II

6. **Kërkuesi Altin Gusho** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (në vijim gjykata) duke pretenduar shfuqizimin e vendimit nr. 00-2012-2695 (532), datë 22.11.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, me argumentet që vijnë:

6.1 Është cenuar e drejta e aksesit në gjykatë nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë. Kërkuesi ka pretenduar se nuk ka qenë në dijeni të rekursit të depozituar nga Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit dhe për këtë arsye nuk ka marrë pjesë në seancën e zhvilluar në Gjykatën e Lartë.

6.2 Është cenuar parimi i gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke bërë interpretim të ndryshëm të provave dhe fakteve të administruara dhe të vlerësuara nga gjykatat më të ulëta, ka vepruar jashtë kompetencave të tij. Arsyeimi i vendimit nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë bie ndesh me provat e administruara dhe të vlerësuara nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe Gjykata e Apelit Tiranë.

7. **Subjekti i interesuar, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit**, paraqiti parashtrime me shkrim si vijojnë:

7.1 Pretendimi i kërkuesit se është cenuar e drejta e aksesit në gjykatë, pasi nuk ka marrë dijeni për rekursin, është i pabazuar. Njoftimet janë kryer duke respektuar dispozitat ligjore procedurale dhe Gjykata e Lartë e ka zhvilluar gjykimin në mungesë, sepse asnjë nga palët nuk është paraqitur në gjykim dhe shkak për mosparaqitjen nuk ka pasur.

7.2 Vendimi i Gjykatës së Lartë është i mbështetur dhe i bazuar në nenin 485/d të KPC-së, si pasojë pretendimi i kërkuesit se vendimi cenon parime kushtetuese është i pabazuar.

8. **Drejtorja e Përgjithshme e Qarkut Korçë** nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim lidhur me kërkesën për gjykim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

9. Gjykata paraprakisht thekson se ajo i vlerëson pretendimet e kërkuesit në vështrim të standardeve kushtetuese që imponon e drejta për një proces të rregullt ligjor, konkretisht, në aspektin e detyrimit të Gjykatës së Lartë për respektimin e këtyre standardeve.

A. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së aksesit

10. Kërkuesi ka pretenduar se gjatë gjykimit në Gjykatën e Lartë nuk ka marrë dijeni për rekursin e paraqitur nga subjekti i interesuar, duke iu cenuar e drejta e aksesit në gjykatë. Sipas kërkuesit, dëftesa e komunikimit të rekursit nuk është nënshkruar prej tij, por prej të atit të tij dhe mungon data e marrjes dijeni. Në dëftesë është vetëm nënshkrimi i personit që ka bërë njoftimin, por nuk mund të identifikohet emri i tij.

11. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t’i drejtohen një gjykate, e cila do t’i dëgjojë pretendimet e tyre dhe do të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë, për t’i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Në këtë kuptim, ky standard përfshin të drejtën për gjykim, ku e drejta e aksesit, që është e drejta për të vënë në lëvizje gjykatën për çështjet civile, përbën një aspekt të saj. E drejta e aksesit në një organ gjyqësor duhet të jetë një e drejtë që lidhet me themelin dhe jo një e drejtë e pastër formale. Aksesit në gjykatë duhet të

jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 7, datë 27.02.2013, nr. 14, datë 26.03.2012; nr. 4, datë 23.02.2011; nr. 14, datë 3.06.2009; nr. 7 datë 11.03.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në çështjen konkrete, bazuar në procesverbalin e seancës së datës 22.11.2012 të zhvilluar në Kolegjin Civil të Gjykatës së Lartë, rezulton se kërkuesi Altin Gusho ka marrë dijeni rregullisht për njoftimin e shpalljes së datës 07.11.2012 dhe nuk është evidentuar asnjë shkak për mosparaqitje. Bazuar në materialet e dosjes gjyqësore rezulton se adresa në të cilën është komunikuar ankimi është e njëjtë me adresën ku është komunikuar rekursi. Fletëthirrja për ankimin është nënshkruar nga nëna e tij, ndërsa fletëthirrja e komunikimit të rekursit është nënshkruar prej të atit të kërkuetit.

13. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuetit për cenimin e një prej elementeve të së drejtës për një proces të rregullt gjyqësor, konkretisht të së drejtës së aksesit si pasojë e mosnjoftimit të rekursit, është i pabazuar.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj

14. Kërkuesi ka pretenduar se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka marrë një vendim tej kompetencave të tij, duke bërë një interpretim të ndryshëm të provave dhe fakteve të marra nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe Gjykata e Apelit Tiranë. Kolegji Civil, duke bërë rivlerësim të provave të marra dhe të administruara nga gjykatat më të ulëta, ka cenuar parimin e gjykatës së caktuar me ligj. Arsyetimi i vendimit nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë bie ndesh me provat e administruara dhe të vlerësuara nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe Gjykata e Apelit Tiranë.

15. Gjykata ka vlerësuar se një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, është dhe shqyrtimi i çështjes nga një “*gjykatë e caktuar me ligj*”. Ky element karakterizohet, në kuptimin material, nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin mbi çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar mbi një procedurë ligjërish të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t’u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë jurisdikcion për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur t’i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimet nr. 27, datë 24.06.2013; nr. 22, datë 22.07.2009; nr. 7, datë 09.03.2009; nr. 31, datë 01.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Në jurisprudencën e saj, Gjykata Kushtetuese është shprehur se “nxjerrja e konkluzionit për provat në të kundërt me vlerësimin e dy gjykatave të shkallëve më të ulëta nuk pajtohet me natyrën e gjykimit në Gjykatën e Lartë. Gjykata e Lartë nuk mund të konkludojë *a priori* nëse është vërtetuar apo jo një fakt i caktuar, ndërkohë që nga përmbajtja e vendimeve të të dyja gjykatave më të ulëta rezulton e provuar e kundërta. Nëse Kolegji Civil arrin në një përfundim të ndryshëm nga gjykatat më të ulëta, atëherë ai duhet të prishë të dyja vendimet gjyqësore dhe ta kthejë për rigjykim çështjen në gjykatën e shkallës së parë dhe në asnjë rast nuk mund ta zgjidhë vetë çështjen në themel duke rivlerësuar ndryshe faktet dhe provat e marra gjatë gjykimit në shkallët më të ulëta gjyqësore. Një veprim i tillë bie ndesh me parimin e gjykatës së caktuar me ligj, i trajtuar nga jurisprudenca e Gjykatës Kushtetuese (*shih vendimet nr. 36, datë 30.06.2014; nr. 27, datë 24.06.2013; nr. 7, datë 09.03.2009; nr. 17, datë 30.04.2007; nr. 31, datë 01.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Gjatë shqyrtimit të çështjes, Gjykata e Lartë nuk merr prova, por shqyrton dhe analizon çështjen në drejtim të kontrollit të ligjshmërisë dhe të bazueshmërisë së vendimeve të ankimuara. Një kontroll i tillë konsiston në analizën e plotë të fakteve dhe të rrethanave, të cilat janë pranuar më parë si të vërteta nga gjykata e faktit dhe e apelit, por pa i ndryshuar ato (*shih vendimin nr. 31, datë 01.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Në çështjen konkrete, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 2889, datë 20.04.2007, ka vendosur pranimin e padisë duke arsyetuar se urdhri i largimit të kërkuetit nga detyra nuk ka qenë i bazuar në ligjin nr. 8553, datë 25.11.1999 “Për Policinë e Shtetit” dhe se veprimet e kryera prej tij gjatë detyrës nuk kanë qenë të kundërligjshme, arbitrare apo veprime që bien ndesh me

kryerjen e detyrës, duke mos shkaktuar përgjegjësi disiplinore ndaj kërkuessit. Gjithashtu, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, në vendim ka arsyetuar se për kërkuessin është vendosur pushimi i procedimit penal të nisur nga Prokuroria e Rrethit Korçë, pasi është vërtetuar se ai nuk ka qenë në detyrë ditën kur ka ndodhur ngjarja penale për të cilën ka nisur si procedimi penal, ashtu edhe ai disiplinor. Vendimi është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 972, datë 20.05.2008.

19. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-2695 (532), datë 22.11.2012, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 972, datë 20.05.2008 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe të vendimit nr. 2889, datë 20.04.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe rrëzimin e kërkesëpadisë si të pabazuar në ligj. Nga përmbajtja e vendimit nr. 00-2012-2695 (532), datë 22.11.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë rezulton se janë parashtruar vendimet e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe të Gjykatës së Apelit Tiranë, të cilat kanë vendosur pranimin e padisë së kërkuessit, si dhe shkaqet e rekursit të ushtruar nga subjekti i interesuar, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit.

20. Gjykata konstaton se kolegji në vendim ka arsyetuar: *“Në veprimet e kërkuessit janë konstatuar një sërë shkeljesh të kryera, të cilat janë pasqyruar në shkaqet e ndërprerjes së marrëdhënies së punë. Shkelje të tilla si: parregullsitë e konstatuara në përpilimin e informacionit të shërbimit, mosaktësimi i kohës dhe vendit të marrjes së informacionit, siç kërkohet nga neni 99, pika 3, i Rregullores së Shërbimit të Policisë së Shtetit, si dhe mungesa e emrit apo inicialeve të personit informues lidhur me autorët e mundshëm të vjedhjes përbëjnë shkelje të kryera, që kanë lidhje me detyrën e tij. Po kështu mënyra e marrjes së intervistës me të shoqëruarin nuk është realizuar në përputhje me Rregulloren”*. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur ndryshimin e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe atij të Gjykatës së Apelit Tiranë, si dhe rrëzimin e padisë, duke arritur në përfundimin se veprimet e kryera nga kërkuessi janë në kundërshtim me ligjin “Për Policinë e Shtetit” dhe se urdhri i largimit është i drejtë.

21. Gjykata çmon se kolegji ka arritur në një përfundim të ndryshëm nga Gjykata e Rrethit Tiranë dhe Gjykata e Apelit Tiranë duke rivlerësuar provat e administruara e të vlerësuara nga këto gjykata. Kolegji duke arsyetuar se kërkuessi ka pasur përgjegjësi disiplinore jo vetëm ka arritur në një përfundim të kundërt me atë të gjykatave më të ulëta, por është mjaftuar vetëm me një paragraf në arsyetimin e qëndrimit të tij.

22. Gjykata Kushtetuese konstaton se në çështjen konkrete, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke bërë rivlerësim të fakteve e provave të vlerësuara nga Gjykata e Faktit dhe ajo e Apelit, ka ndryshuar në themel vendimet e gjykatave më të ulëta, duke cenuar parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj.

23. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vepruar tej kompetencave të tij të njohura nga ligji procedural civil, duke marrë një vendim në papajtueshmëri me parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj.

24. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuessit Altin Gusho për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “F” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.

- Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2012-2695 (532), datë 22.11.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Kolegjin Civil të Gjykatës së Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Gani Dizdari